

kpt. rez. Władysław Szczypa urodził się 14 grudnia 1895 r. w Puławach (na Mokradkach), s. Józefa i Marii Apolonii z Grochów. Absolwent szkoły powszechnej we Włostowicach i Gimnazjum Filologicznego w Sandomierzu (1905-1911). Jako uczeń pracował w aptece krasnostawskiej i w Tomaszowie Lubelskim. Współpracował z tygodnikiem ludowym „Zaranie”. W 1913 r. wstąpił do tajnej Drużyny strzeleckiej w Bełżcu, gdzie przeszedł przeszkolenie wojskowe. Następnie pracował w aptece w Kolonie Łomżyńskim, gdzie odbył praktykę na pomocnika aptekarskiego. Podczas I wojny światowej należał do Oddziału Lotnego Kazimierza Bagińskiego. Pomimo działalności konspiracyjnej wyjechał do Estonii, gdzie w marcu 1915 r. ukończył Kursy Aptekarskie na Uniwersytecie w Dorpacie. W kwietniu 1915 r. został powołany do armii rosyjskiej, w której służył do 16 sierpnia 1915 r., kiedy podczas działań frontowych dostał się do 4 Pułku Piechoty Legionów. Po krótkim pobycie w tej formacji skierowano go do pracy w Polskiej Organizacji Wojskowej. Od grudnia 1915 do końca 1917 r. był organizatorem, a potem komendantem puławskiego II Obwodu, a następnie komendantem I Podobwodu VIII Okręgu tej organizacji. Na potrzeby konspiracyjne podjął w tym czasie pracę w aptece Ryszarda Treutlera oraz w Oddziale Handlowym Lubelskiego Towarzystwa Rolniczego. Posługiwał się pseudonimami: „Bruzda”, „Kiełczewski” oraz „Tur”. 14 maja 1918 r. Został aresztowany przez Austriaków za napad na skład broni w Puławach i uwięziony na Zamku w Lublinie, który opuścił 15 października 1918 r. Kontynuował następnie dalszą działalność patriotyczną, a 2 listopada 1918 r. na czele zmobilizowanego I Podobwodu Polskiej Organizacji Wojskowej rozbroił w Puławach okupantów: austriacką komendę oraz załogę wojskową i oddział powiatowej żandarmerii polowej. W 1918 r. rozpoczął służbę w Wojsku Polskim. Przydzielony do Batalionu Szturmowego w grupie mjr. Leopolda Lisa-Kuli walczył w Galicji Wschodniej z Ukraińcami. Po śmierci dowódcy rozwiązano grupę, a Władysław Szczypa został przeniesiony do 1 Pułku Piechoty Legionów im. Józefa Piłsudskiego. W jego składzie walczył podczas wojny polsko-bolszewickiej jako dowódca plutonu karabinów maszynowych. W trakcie tych działań walczył w rejonie Włodzimierza Wołyńskiego, Równego oraz o Drohiczyn, Bielsk, Białystok i Lidę. Został wówczas dwukrotnie ranny. 20 stycznia 1921 r., w stopniu podporucznika został przeniesiony do rezerwy z przydziałem do 7 Pułku Piechoty Legionów. Odbył w nim dwukrotne ćwiczenia wojskowe rezerwy, po których awansował na porucznika rezerwy. W późniejszym czasie został przydzielony do 2 Dywizjonu Taborów z Tomaszowa Lubelskiego. Jako farmaceuta podjął pracę w puławskiej aptece Ryszarda Treutlera, a następnie w aptece w Kolnie, Włodawie, Radzynie Podlaskim, Krasnymstawie oraz Włodzimierzu Wołyńskim, gdzie pracował w szpitalu. W 1927 r. powrócił do Puław. Oprócz pracy zawodowej aktywnie uczestniczył w działalności społeczno-politycznej. Pełnił stanowisko komendanta powiatowego Związku Strzeleckiego wiceprezesa Związku Legionistów i Peowiaków pow. puławskiego, kierownika Komendy Kasy Oszczędnościowej, członka Rady Miejskiej w Puławach (od poł. 1927 r.) oraz referenta samorządu gminnego w Wydziale Powiatowym. 8 września 1935 r. został wybrany na posła do sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (kadencja 1935-1938). Do 7 września 1939 r. pozostawał w Puławach, a z 7 na 8 września 1939 r. otrzymał rozkaz mobilizacyjny do 10 Dywizjonu Taborów z Chełma. Został zamordowany w Charkowie w 1940 r. przez NKWD. Był odznaczony: Krzyżem Niepodległości, Krzyżem Walecznych, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem Pamiątkowym Za Wojnę 1918-1921, Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę, Krzyżem Polskiej Organizacji Wojskowej, Krzyżem Legionowym, Odznaką Pamiątkową „Orlęta”, Odznaką Pamiątkową Więźniów Ideowych, (pośmiertnie) Krzyżem Kampanii Wrześniowej 1939. Miał żonę Stanisławę Rurys oraz córkę Krystynę i syna Zenona. Uchwałą Rady Miasta Puławy z 18 czerwca 1998 r. Władysław Szczypa został patronem jednej z puławskich ulic na Mokradkach we Włostowicach. W 2007 r. został on awansowany pośmiertnie do stopnia kapitana.

Opracował Zbigniew Kielb